

මැදි ආදායම් උගුලෙන් මිදීම සඳහා අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණ

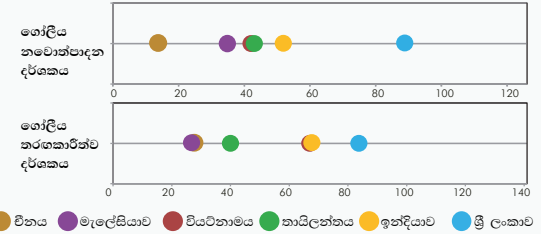
දුප්පත් රටක තත්ත්වයෙන් පහසුවෙන් මිදුණු බොහෝ රටවල් මැදි ආදායම් මට්ටමට ළඟා වූ පසු ආර්ථික වර්ධන වේගය මන්දගාමී වන ස්වරූපයක් අත් විඳි ඇත. එක් අතකින්, මෙම රටවලට අඩු වැටුප් සහිත, ශ්‍රමය බහුලව යොදාගෙන නිපදවන අනුකරණ වෙළෙඳ භාණ්ඩ අපනයනය කරන දුප්පත් ආර්ථිකයන් සමඟ තරග කිරීමට නොහැකි වී තිබේ. අනෙක් අතට, ඉහළ ඵලදායීතාවයකින් යුතු නිපුණ ශ්‍රමයක් භාවිත කරමින් නිපදවන නවෝත්පාදන මත පදනම් වූ භාණ්ඩ අපනයනය කරන දියුණු ආර්ථිකයන් සමඟ ද තරග කිරීමට මෙම රටවල් අසමත් වී ඇත. එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස, මෙම මැදි ආදායම් ලබන රටවල් සම්පත් මත පදනම් වූ වර්ධනයක සිට ඵලදායීතාව මත පදනම් වූ වර්ධනයක් දක්වා නිසි කලට සංක්‍රමණය නොවන අතර, මෙම තත්ත්වය 'මැදි ආදායම් උගුල' ලෙස හැඳින්වේ. මැදි ආදායම් උගුලෙන් මිදීම ශ්‍රී ලංකාවට ද අභියෝගාත්මක වන නමුත්, ඉන් මිදීම තිරසාර ඉහළ වර්ධන මාවතක් කරා ළඟා වීමට අත්‍යවශ්‍ය වේ.

ලෝක බැංකුවේ වර්ගීකරණයට අනුව, 1997 දී ශ්‍රී ලංකාව පහළ මැදි ආදායම් සීමාව ඉක්මවා ගිය ද, මෙරට ඉහළ මැදි ආදායම් මට්ටමට ළඟා වීමට තවත් වසර 21ක් ගත විය. සියයට 5ක වාර්ෂික වර්ධන වේගයකින්¹ මෙරට වර්ධනය වන්නේ නම් ශ්‍රී ලංකාව ඉහළ ආදායම් ලබන රටක් බවට පරිවර්තනය වීමට තවත් වසර 22-23ක් අවශ්‍ය වනු ඇත. එබැවින්, තිරසාර ඉහළ ආර්ථික වර්ධනයක් ළඟා කරගැනීමට අවශ්‍යවන ආර්ථික වර්ධනය කේන්ද්‍රීය කරගත් ව්‍යුහාත්මක ප්‍රතිසංස්කරණ හා උපාය මාර්ගික සැලසුම් සමඟ ම සාර්ව ආර්ථික ස්ථායීතා ප්‍රතිපත්ති කඩිනමින් ක්‍රියාත්මක නොකරන්නේ නම්, ශ්‍රී ලංකාව ද වසර 40කට වඩා වැඩි කාලයක් මැදි ආදායම් උගුලක් තුළ සිර වී සිටීමට සිදුවනු ඇත.

මැදි ආදායම් අවධියේ දී ඉහළ ආර්ථික වර්ධනයක් ළඟා කර ගැනීම සහතික කිරීම සඳහා අත්‍යවශ්‍ය සාධක රැසක් තිබුණ ද, මානව ප්‍රාග්ධනය රැස්කිරීමටත් එමගින් රටේ තරගකාරීත්වය ඉහළ නැංවීමටත් විධිමත් අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් තිබීම සෑම විටම අනිශ්චිත ම වැදගත් වේ. විධිමත් අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් මගින් ශ්‍රම බලකාය අලෙවි කළ හැකි නිපුණතාවලින් සන්නද්ධ කරවන අතර, නවෝත්පාදන හා ඵලදායීතා වර්ධනයට දිරිදෙනු ලැබේ. බොහෝ විට රටක රාජ්‍ය ආයෝජන තුළින් අරමුණු කරනුයේ සාමාන්‍ය අධ්‍යාපන මට්ටම ඉහළ නැංවීමයි. නිදසුනක් වශයෙන්, ශ්‍රී ලංකාව ප්‍රාථමික, ද්විතියික හා තෘතියික මට්ටමේ අධ්‍යාපනය නොමිලේ ලබා දීමේ අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තියක් 1945 සිට අනුගමනය කළ අතර, වර්තමානයේ දී මෙරට

පුරුෂ සාක්ෂරතාවය (2018 දී සියයට 93.4ක් ලෙසත්) සහ ස්ත්‍රී සාක්ෂරතාවය (2018 දී සියයට 91.6ක් ලෙසත්) යන දෙඅංශයෙහි ම සාක්ෂරතා අනුපාත ආකර්ෂණීය ඉහළ මට්ටමක පවතී. මානව සංවර්ධනය අතින් කලාපීය සෙසු රටවල් අභිබවා යාමට ඉහළ සාක්ෂරතා මට්ටම වැදගත් වුව ද, රූප සටහන වි.ස. 7.1හි දැක්වෙන පරිදි, රටකට මැදි ආදායම් අවදියේ දී ආර්ථික වර්ධනය වේගවත් කිරීමට මූලික වන නවෝත්පාදන හා තරගකාරීත්වය අතින් ශ්‍රී ලංකාව තවමත් පසුගාමී වේ.

රූප සටහන වි.ස. 7.1
ගෝලීය නවෝත්පාදන දර්ශකය - 2019 සහ ගෝලීය තරගකාරීත්ව දර්ශකය - 2019 අනුව ශ්‍රේණි කිරීම²

මූලාශ්‍රය : ගෝලීය නවෝත්පාදන ශ්‍රේණිගත කිරීමේ වාර්තාව - 2019
ගෝලීය තරගකාරීත්ව ශ්‍රේණිගත කිරීමේ වාර්තාව - 2019

ආර්ථික සංවර්ධනයත් සමඟ ආර්ථිකයේ නිපුණතා හා සම්බන්ධ අවශ්‍යතා ද කාලයත් සමඟ පරිණාමයකට ලක් වේ. එබැවින් මානව හා ආර්ථික සංවර්ධනයෙහි සමගාමී ප්‍රගතියක් අත් කර ගැනීම සඳහා රටක අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්ති සහ ආයෝජන, ආර්ථිකයේ පරිණාමය වන නිපුණතා අවශ්‍යතා සමඟ සුදුසු ලෙස ගලපා සක්‍රීයව වෙනස් කළ යුතුය. අධ්‍යාපන ක්‍රමය ආර්ථික වර්ධන අවශ්‍යතා සමඟ නොගැලපේ නම්, ඉදිරි ආර්ථික වර්ධනයට බාධාවන ආකාරයට දිගින් දිගට ම මතුවන නිපුණතා පරතර සහ නොගැලපීම්වලට මුහුණ දීමට රටට සිදුවනු ඇත. දිගින් දිගටම පවතින නිපුණතා පරතර සහ නොගැලපීම් ආකාර තුනකින් ආර්ථික වර්ධනයට බාධා කළ හැකිය: පළමුව, අවශ්‍ය නිපුණ ශ්‍රමය නොමැතිව සමාගම්වලට තම මෙහෙයුම් පුළුල් කිරීමට සහ ගෝලීය වෙළඳපොළ තුළ තරග කිරීමට නොහැකි වනු ඇත; දෙවනුව, සිය තාක්ෂණයන් වැඩි දියුණු කිරීමට අපොහොසත් වන විට ගෝලීය අගයදාමයේ පහළ තලවලට සමාගම් සීමාවනු ඇත; තෙවනුව, නිපුණ ශ්‍රමයක් නොමැතිකම විදේශ සෘජු ආයෝජන ගලා ඒම අධෝරැස්වත්

1 2013 සිට ශ්‍රී ලංකාවේ වාර්ෂික දළ දේශීය නිෂ්පාදිතයේ වර්ධන වේගය සියයට 5ක් හෝ ඊට වඩා අඩුවෙන් පැවතිණ.

2 ගෝලීය නවෝත්පාදන දර්ශකයෙහි සහ ගෝලීය තරගකාරීත්ව දර්ශකයෙහි අඩු අගයක් මගින් රටක ඉහළ නව්‍යතාවයක් සහ තරගකාරීත්වයක් පිළිබිඹු කරනු ලැබේ.

කිරීමට හේතුවනු ඇත. මැදි ආදායම් උගුලෙන් මිදුණු සිංගප්පූරුව සහ දකුණු කොරියාව වැනි රටවල්, කලින් කලට අධ්‍යාපන අංශයේ විශාල ප්‍රතිසංස්කරණ ක්‍රියාත්මක කර ඇති අතර, ඔවුන්ගේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය විකාශය වෙමින් පවතින ආර්ථිකයේ අවශ්‍යතාවන් සමඟ පෙළ ගැස්වීමට අධ්‍යාපනය සඳහා වන රාජ්‍ය ආයෝජන අදියරෙන් අදියර ක්‍රියාත්මක කර ඇත. නිදසුනක් වශයෙන්, 1965 සිට 1978 කාලය තුළ සිංගප්පූරුවේ අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්ති මගින් ප්‍රාථමික හා ද්විතීයික අධ්‍යාපනය සඳහා සැමට ප්‍රවේශයක් සැපයීමටත් ශ්‍රමය මුල් කරගත් නිෂ්පාදන සඳහා අත්‍යවශ්‍ය තාක්ෂණික කුසලතා වැඩි දියුණු කිරීමටත් ප්‍රයත්න දරන ලදී. එහෙත් සිය කලාපීය රටවල්වලින් ශ්‍රමය මුල් කරගත් අපනයන සඳහා පැවති තරගය තියුණු වීමත් සමඟ, 1980 දශකයේ දී, සිංගප්පූරුව ප්‍රාග්ධනය මුල් කරගත් නිෂ්පාදන සඳහා අවශ්‍ය නිපුණතාවලින් ශ්‍රම බලකාය සන්නද්ධ කිරීමට අවධානය යොමු කළේය. 1990 දශකයේ සිට සිංගප්පූරුව ක්‍රමයෙන් දැනුම පදනම් කරගත් ආර්ථිකයක් බවට පරිවර්තනය විය. ඊට සමගාමීව, නව විශ්වවිද්‍යාල පිහිටුවීම, විදේශීය විශ්වවිද්‍යාල සමග හවුල්කාරීත්ව ගොඩනැගීම සහ නව්‍යකරණය තුළින් ශ්‍රම ඵලදායීතාව වැඩි දියුණු කිරීම වැනි කටයුතු මගින් තෘතීයික අධ්‍යාපනය සවිමත් කිරීම කෙරෙහි රටේ අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තිවල අවධානය යොමු විය. කෙසේ වෙතත්, ශ්‍රී ලංකාවේ ආර්ථිකය තුළ මෙවැනි සාර්ථක රටවල අධ්‍යාපන පද්ධතියේ සිදු කරන ලද ප්‍රතිසංස්කරණ, සුදුසු වෙනස්කම් කිරීමකින් තොරව ඒ අයුරින්ම ක්‍රියාත්මක කළ නොහැකි වන්නේ ශ්‍රී ලංකාවේ මානව සංවර්ධන මට්ටම, ආර්ථිකයේ ව්‍යුහය, සංස්කෘතිය සහ අධ්‍යාපනය සඳහා වෙන් කළ හැකි මූල්‍ය අවකාශය වැනි සමාජ හා ආර්ථික සාධක, එවැනි සාර්ථක රටවල සාධකවලට වඩා බෙහෙවින් වෙනස් බැවිනි. එබැවින්, ආර්ථික ව්‍යුහය, දිගින් දිගටම පවතින නිපුණතා පරතර සහ නොගැලපීම් මෙන්ම අනාගත වර්ධන විභවයන් සැලකිල්ලට ගනිමින් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය නැවත ඇගයීමකට ලක් කළයුතු තීරණාත්මක අවධියක අද ශ්‍රී ලංකාව සිටින අතර, මැදි ආදායම් උගුලෙන් ගැලවීම සඳහා අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්ති සහ ප්‍රතිසංස්කරණ රටේ ආර්ථික සංවර්ධන අරමුණුවලට අනුකූලව පෙළගැස්විය යුතුය.

ශ්‍රී ලංකාවේ අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ ගැටලු

උසස් අධ්‍යාපනය

ශ්‍රී ලංකාවේ මෙතෙක් පැවැති රජයන් සිසුන්ට නොමිලේ විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනය ලබා දීමට උත්සාහ කළ ද, විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය තුළ ඇති සීමිත සම්පත් ප්‍රමාණය, බහුතරයක් කරුණු පිරිසට උසස් අධ්‍යාපනය ලැබීමේ අවකාශයට බාධා ඇති කරයි. 2018 වසරේ දී ශ්‍රී ලංකාවේ තෘතීයික අධ්‍යාපනය සඳහා දළ බඳවා ගැනීමේ අනුපාතය හුදෙක් සියයට 19.6ක් විය. 2018 වසරේ දී ඉහළ මැදි ආදායම් සහ පහළ මැදි ආදායම් ලබන රටවල්වල තෘතීයික

අධ්‍යාපනය සඳහා දළ බඳවා ගැනීමේ අනුපාත, පිළිවෙලින්, සියයට 53ක් සහ සියයට 24.8ක් වූ අතර, එමගින් පෙන්නුම් කෙරෙනුයේ තෘතීයික අධ්‍යාපනය සඳහා බඳවා ගැනීම සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රී ලංකාව සාමාන්‍ය පහළ මැදි ආදායම් ලබන රටකට ද වඩා බොහෝ පසුගාමී මට්ටමක පවතින බවය.

ආර්ථික සංවර්ධනයත් සමඟ, රටක් ගෝලීය වෙළඳපොළ තුළ තරගකාරීව සිටීමට උසස් තාක්ෂණයන් අනුගමනය කළ යුතුය. මේ සඳහා, රට තුළ, විශේෂයෙන්ම විද්‍යාව, තාක්ෂණවේදය, ඉංජිනේරු විද්‍යාව සහ ගණිතය යන ක්ෂේත්‍රයන් පිළිබඳ සාක්ෂරතාව ඇති සේවකයින්ගෙන් සමන්විත ඉහළ නිපුණතා සහිත ශ්‍රම බලකායක් තිබිය යුතුය. කියවීමේ හා ලිවීමේ හැකියාව පමණක් සලකා බලනු ලබන සමස්ත සාක්ෂරතා අනුපාතය ශ්‍රී ලංකාවේ ඉහළ මට්ටමක පැවතුන ද, නවෝත්පාදනයන් මගින් මෙහෙයවනු ලබන වර්ධනයක් ළඟාකර ගැනීම සඳහා රටේ පවතින විද්‍යාව, තාක්ෂණවේදය, ඉංජිනේරු විද්‍යාව සහ ගණිතය යන ක්ෂේත්‍ර පිළිබඳ සාක්ෂරතා මට්ටම ප්‍රමාණවත් නොවේ. ශ්‍රී ලංකාවේ රාජ්‍ය විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතියේ උපාධි ප්‍රදානය කරන විෂයයන් අතරින් කලා හා මානව ශාස්ත්‍ර විෂයයන් කෙරෙහි වැඩි නැඹුරුවක් දක්වන අතර විද්‍යාව, තාක්ෂණවේදය, ඉංජිනේරු විද්‍යාව යන ක්ෂේත්‍රයන් කෙරෙහි අඩු නැඹුරුවක් දක්වයි. 2018 වසරේ දී, විද්‍යා, තාක්ෂණවේද, ඉංජිනේරු සහ ගණිත යන ක්ෂේත්‍රවල මූලික උපාධි පාඨමාලා සඳහා ඇතුළත් වූ විශ්වවිද්‍යාල සිසුන්ගේ ප්‍රතිශතය සියයට 14.8ක් විය. සංඛ්‍යා සටහන වි.ස.7.1 මගින් දක්වා ඇති පරිදි, ශ්‍රී ලංකාවේ විද්‍යාව, තාක්ෂණවේදය, ඉංජිනේරු විද්‍යාව සහ ගණිතය යන ක්ෂේත්‍ර සඳහා සිසුන් ඇතුළත් කර ගැනීමේ ප්‍රමාණය කාර්මික රටවල් හා අනෙකුත් මැදි ආදායම් ලබන රටවලට වඩා අඩු මට්ටමක පවතී.

සංඛ්‍යා සටහන වි.ස.7.1

තෘතීයික අධ්‍යාපන මට්ටමින් විද්‍යා, තාක්ෂණවේදය, ඉංජිනේරු සහ ගණිතය යන ක්ෂේත්‍ර සඳහා සිසුන් ඇතුළත් කර ගැනීමේ ප්‍රතිශත

රට ^(අ)	ප්‍රතිශතය (%)
හොං කොං (2017)	38
ජර්මනිය (2018)	46
ඉන්දියාව (2018)	39
ඉන්දුනීසියාව (2018)	34
ඊශ්‍රායලය (2017)	40
මැලේසියාව (2018)	43
මියන්මාරය (2017)	48
පිලිපීනය (2017)	39
දකුණු කොරියාව (2017)	48
තායිලන්තය (201)	31

මූලාශ්‍රය: යුනෙස්කෝ - UIS දත්ත ගබඩාව

සටහන : (අ) අදාළ වසර වරහන් තුළ ඇත

තෘතීයික අධ්‍යාපනය සඳහා සිසුන් ඇතුළත්වීම හා ශ්‍රම ඉල්ලුම අතර පවතින නොගැළපීම, උපාධිධාරීන්ගේ රැකියා නියුක්ති අනුපාතයන්ගෙන් පිළිබිඹු වේ. 2016/2017 වසරවල දී විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාව විසින් පවත්වන ලද උපාධිධාරීන්ගේ පසු විපරම් අධ්‍යයනයට අනුව, රාජ්‍ය විශ්වවිද්‍යාලවලින් බිහි වූ ප්‍රාසංගික කලාව, කලා හා කළමනාකරණ යන ක්ෂේත්‍රවල උපාධිය ලැබීමෙන් වසර 2-3කට පසුව ද උපාධිධාරීන්ගේ විරැකියා අනුපාතය, පිළිවෙලින්, සියයට 57.1ක්, සියයට 50.4ක් සහ සියයට 27.7ක් වූ අතර, මෙමගින් පෙන්නුම් කරන්නේ කුසලතා හා වෙළඳපොළ ඉල්ලුම අතර පවතින පරතරයයි. අනෙක් අතට, විද්‍යාව, තාක්ෂණවේදය, ඉංජිනේරු විද්‍යාව සහ ගණිතය යන ක්ෂේත්‍රවල, විශේෂයෙන් ම සම සෞඛ්‍ය විද්‍යා, ඉංජිනේරු විද්‍යා, විද්‍යා සහ කෘෂිකර්ම උපාධිධාරීන්, පිළිවෙලින්, සියයට 95.7ක, සියයට 92.2ක, සියයට 83.0ක සහ සියයට 82.6ක ඉහළ රැකියා අනුපාතයක් වාර්තා කර ඇත. විශ්වවිද්‍යාලවලින් විද්‍යා, තාක්ෂණවේද, ඉංජිනේරු විද්‍යා සහ ගණිත අංශවලට අයත් නොවන උපාධිධාරීන්ගේ අතිරික්ත සැපයුමක් පැවතුන ද, රැකියා වෙළඳපොළ තුළ ඇතැම් ක්ෂේත්‍ර හා සම්බන්ධව නිපුණතා පරතර දක්නට ලැබේ. නිදසුනක් ලෙස, ශ්‍රී ලංකා තොරතුරු හා සන්නිවේදන තාක්ෂණ නියෝජිතායතනය විසින් පවත්වන ලද තොරතුරු හා සන්නිවේදන තාක්ෂණ/ ව්‍යාපාර ක්‍රියාවලි කළමනාකරණ ශ්‍රම බලකා සමීක්ෂණයට අනුව, තොරතුරු තාක්ෂණ ක්ෂේත්‍රයේ ඉහළ යන නිපුණතා පරතරය පෙන්නුම් කරමින්, 2014 වසරේ දී 6,246ක් වූ තොරතුරු තාක්ෂණ ක්ෂේත්‍රයේ උපාධිධාරීන් සඳහා ඇති ඉල්ලුම 2019 වසර වන විට 21,216ක් දක්වා ඉහළ ගොස් ඇතත්, 2014 වසරේ දී 7,010ක් වූ සමස්ත තොරතුරු තාක්ෂණ උපාධිධාරීන්ගේ සැපයුම 2019 වසර වන විට 12,307ක් දක්වා පමණක් ඉහළ ගොස් ඇත.

දැනුම බෙදා හැරීම මෙන්ම පර්යේෂණ ක්‍රියාකාරකම් තුළින් නව දැනුම නිර්මාණය කිරීමේ පුරෝගාමීන් වීම ද විශ්වවිද්‍යාල මගින් අපේක්ෂා කෙරේ. පර්යේෂණ මගින් නිර්මාණය වන දැනුම ප්‍රායෝගික යෙදුම් බවට පරිවර්තනය කර තාක්ෂණය දියුණු කිරීමට සහ ඵලදායීතාව ඉහළ නැංවීමට යොදාගත හැක. කෙසේ වෙතත්, රාජ්‍ය සහ රාජ්‍ය නොවන උපාධි පිරිනමන ආයතන පර්යේෂණවලට වඩා ඉගැන්වීම කෙරෙහි ප්‍රධාන වශයෙන් අවධානය යොමු කරන හෙයින් තෘතීයික අධ්‍යාපන ආයතන විසින් සිදු කරනු ලබන පර්යේෂණ කටයුතුවල අදාළත්වය සහ තීව්‍රතාවය සැලකිය යුතු ලෙස අඩුය. ශ්‍රී ලංකාව තුළ පවතින අඩු පර්යේෂණ තීව්‍රතාවය හේතුවෙන්, 2019 වසරේ දී 'උපුටා දැක්වීමේ ලේඛන එච් දර්ශකය' (Citable Documents H index)³ මගින් ශ්‍රී ලංකාව 75 වැනි ස්ථානයේ ශ්‍රේණිගත

3 උපුටා දැක්විය හැකි ලිපි ලේඛන ප්‍රමාණය සහ උපුටා දැක්වීම් සංඛ්‍යාව පදනම් කරගෙන සකස් කෙරෙන 'උපුටා දැක්වීමේ ලේඛන එච් දර්ශකය' මගින් රටක පර්යේෂණ කටයුතුවලින් සිදුවන බලපෑම මනිනු ලැබේ. දර්ශකයෙහි පහළ අගයකින් පෙන්නුම් කරනු ලබන්නේ රටේ පර්යේෂණ කටයුතුවල ඉහළ ඵලදායීතාව සහ බලපෑමයි.

කර ඇති අතර, එයට සාපේක්ෂව චීනය, ඉන්දියාව, මැලේසියාව, පකිස්තානය, ඉන්දුනීසියාව, වියට්නාමය සහ බංග්ලාදේශය යන රටවල් උපුටා දැක්වීමේ ලේඛන එච් දර්ශකයේ 13 වැනි, 21 වැනි, 43 වැනි, 55 වැනි, 57 වැනි සහ 63 වැනි ස්ථානයන් හි පසු වූහ. මේ අතර, 2018 වසරේ දී ශ්‍රී ලංකාවාසීන් විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද ජේටන්ට් බලපත්‍ර අයදුම්පත් සංඛ්‍යාව, ජනගහනය මිලියන එකක් සඳහා අයදුම්පත් 15ක් විය. කෙසේ වෙතත්, චීනය, සිංගප්පූරුව සහ මැලේසියාව වැනි රටවල් ශ්‍රී ලංකාවට වඩා බොහෝ ඉදිරියෙන් සිටිමින් ජනගහනය මිලියන එකක් සඳහා, පිළිවෙලින්, ජේටන්ට් බලපත්‍ර අයදුම්පත් 1,000ක්, 276ක් සහ 35ක් ඉදිරිපත් කර ඇත.

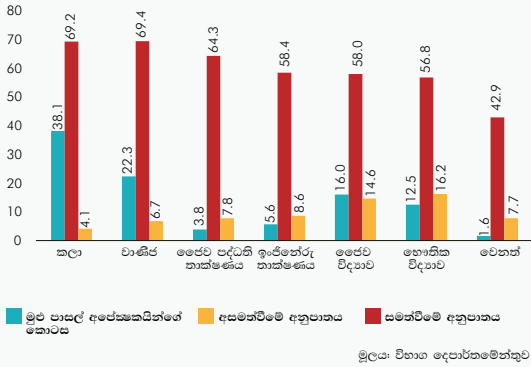
සාමාන්‍ය අධ්‍යාපනය

තෘතීයික අධ්‍යාපනය සඳහා විද්‍යාව, තාක්ෂණවේදය, ඉංජිනේරු විද්‍යාව සහ ගණිතය යන ක්ෂේත්‍රවල අඩු සිසුන් ප්‍රමාණයක් ඇතුළත් වීමෙන් පිළිබිඹු වන්නේ ඉහළ ද්විතීයික (උසස් පෙළ) අධ්‍යාපනය සඳහා සිසුන් ඇතුළත් වීමේ රටාව සහ ඉහළ ද්විතීයික හා පහළ ද්විතීයික (සාමාන්‍ය පෙළ) අධ්‍යාපනයේ දී ගණිතය හා විද්‍යා විෂයයන් සම්බන්ධයෙන් සිසුන්ගේ දුර්වල කාර්යසාධනයයි (රූප සටහන වි.ස.7.2 රූප සටහන වි.ස.7.3). 2018 වසරේ දී අ.පො.ස. සාමාන්‍ය පෙළ විභාගය සඳහා මුහුණ දුන් පාසල් අයදුම්කරුවන්ගෙන් සියයට 32ක් ගණිතය විෂය අසමත් වීම හේතුවෙන් සාමාන්‍ය පෙළ විභාගය අසමත් වී හෝ කොන්දේසි මත සමත් වී ඇත. එවැනි සිසුන්ගෙන් බහුතරයක් පාසල් හැර යන අතර, ගණිත විෂය බොහෝ උසස් අධ්‍යාපන වැඩසටහන් සඳහා පූර්ව අවශ්‍යතාවයක් වන බැවින් ඔවුන් වැඩිදුර අධ්‍යාපනය සඳහා යොමු වීම ද සීමා වනු ඇත. විද්‍යා අධ්‍යාපනය පිළිබඳ සැලකීමේ දී, ශ්‍රී ලංකා ජනලේඛන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව විසින් පවත්වන ලද පාසල් සංගණනය- 2017ට අනුව, මෙරට ඇති පාසල් 10,194 අතරින් පාසල් 2,847ක උසස් පෙළ පන්ති පවත්වනු ලැබූව ද, විද්‍යා විෂය ධාරාව ඇත්තේ පාසල් 1,029ක (එනම් උසස් පෙළ පන්ති සහිත පාසල්වලින් සියයට 36ක) පමණි. උසස් පෙළ විද්‍යා පන්ති සම්බන්ධයෙන් සැලකිය යුතු කලාපීය විෂමතා ද පවතී. නිදසුනක් ලෙස, මධ්‍යම, වයඹ, උතුරු සහ උතුරු මැද පළාත්වල උසස් පෙළ පන්ති සහිත පාසල් අතරින් උසස් පෙළ විද්‍යා විෂය ධාරාව ඇති පාසල් ප්‍රතිශත, පිළිවෙලින්, සියයට 26ක්, සියයට 29ක්, සියයට 29ක් සහ සියයට 33ක් ලෙසින් අඩු අගයක පවතී. සාමාන්‍ය අධ්‍යාපනය හරහා උරුමවන මේ ගැටලුව, විශ්වවිද්‍යාල මට්ටමින් විද්‍යාව, තාක්ෂණවේදය, ඉංජිනේරු විද්‍යාව සහ ගණිතය යන ක්ෂේත්‍රවලට අයත් නොවන පාඨමාලා තෝරා ගැනීම බවට පරිවර්තනය වේ.

මේ අතර, ඉහළ යන ගෝලීයකරණය, තාක්ෂණික දියුණුව සහ සේවා මත පදනම් වූ රටක් වීම හේතුවෙන් ඉංග්‍රීසි භාෂා සාක්ෂරතාවය පුද්ගලයෙකුට රැකියාවක් හිමිවීමට බලපාන ප්‍රධාන නිර්ණායකයක් බවට පත්ව ඇත. ලෝක බැංකුවේ සේවා නියුක්තිය හා ඵලදායීතාව සඳහා නිපුණතා

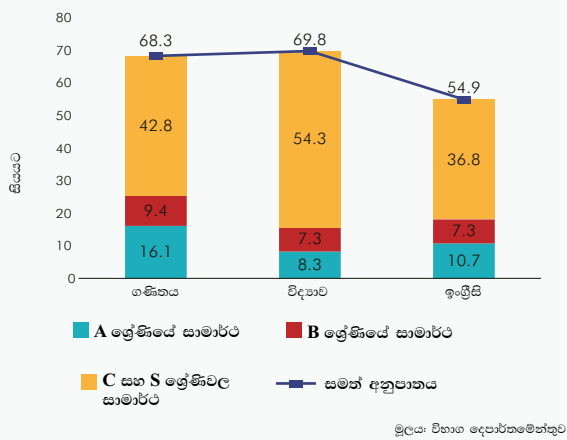
රූප සටහන 7.2

2018 වසරේ අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) විභාගයෙහි විෂයයන් අනුව පාසල් අපේක්ෂකයින්ගේ කාර්යසාධනය

රූප සටහන 7.3

2018 වසරේ අ.පො.ස. (සාමාන්‍ය පෙළ) විභාගයෙහි විෂයයන් අනුව පාසල් අපේක්ෂකයින්ගේ (ප්‍රථමවරට පෙනී සිටින) කාර්යසාධනය

සමීක්ෂණය-2012ට අනුව, ඉහළ නිපුණතාවයෙන් යුත් සේවාදායකයන් හට ඉංග්‍රීසි භාෂා කුසලතා තිබිය යුතු යැයි සේවා යෝජකයින්ගෙන් සියයට 80ක් අපේක්ෂා කරන අතර, සේවා යෝජකයින්ගෙන් සියයට 40ක් අඩු නිපුණතා ඇති සේවා දායකයන්ගෙන් ද ඒ හා සමාන කුසලතා අපේක්ෂා කරති. එනමුත්, අ.පො.ස.(සාමාන්‍ය පෙළ) විභාගයෙහි ඉංග්‍රීසි භාෂා විෂය සඳහා ඇති අඩු සාමාර්ථ අනුපාතයන්ගෙන් පෙන්නුම් කරනුයේ ශ්‍රම වෙළඳපොළට ඇතුළුවන පිරිස අතර ඉංග්‍රීසි ප්‍රවීණතාවයේ ඇති උෟෂ්‍ය බවයි.

අ.පො.ස. (සාමාන්‍ය පෙළ) විභාගයෙහි දී විද්‍යාව, ගණිතය සහ ඉංග්‍රීසි විෂයයන් පිළිබඳ සිසුන්ගේ දුර්වල කාර්යසාධනයට එම විෂයයන් සම්බන්ධයෙන් ප්‍රවීණ ගුරුවරුන්ගේ⁴ හිඟය සහ ගුරුවරුන් අනුයුක්ත කිරීමේ

4 යම්කිසි විෂයයකට අදාළව උපාධියක් ඇති හෝ එම විෂය ඉගැන්වීම සඳහා විශේෂයෙන්ම පුහුණුව ලබා ඇති ගුරුවරු

ගැටලු හේතු වී ඇත. ජාතික මට්ටමින් විද්‍යාව, ගණිතය සහ ඉංග්‍රීසි ගුරුවරුන් සැපයුම අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය විසින් නිර්දේශ කර ඇති සංඛ්‍යාව ඉක්මවා ගිය ද, විද්‍යා හා ගණිත විෂයයන් සඳහා ප්‍රවීණ ගුරුවරුන් ගණන නිර්දේශිත ප්‍රමාණයට වඩා අඩු අගයක් වේ (Arunatilake and Abayasekara, 2017, pp.16-17). ගුරුවරුන් අනුයුක්ත කිරීමේ ගැටලු පෙන්නුම් කරමින් ජාතික හා පළාත් පාසල්වල මෙන්ම ප්‍රාදේශීය වශයෙන් ද ප්‍රවීණ ගුරුවරුන් සැපයුමේ සැලකිය යුතු විෂමතා පවතී. නිදසුනක් ලෙස, ජාතික පාසල්වල අවශ්‍ය සංඛ්‍යාවට වඩා වැඩි ප්‍රමාණයක විද්‍යා ගුරුවරුන් සිටින අතර, පළාත් පාසල්වල මෙම ගුරුවරුන්ගේ හිඟයක් පවතී. බස්නාහිර, මධ්‍යම, දකුණු හා වයඹ පළාත්හි ජාතික හා පළාත් පාසල්වල ඉංග්‍රීසි ගුරුවරුන් අවශ්‍ය පමණට වඩා වැඩියෙන් සිටිය ද, වෙනත් පළාත්වල ඇති පාසල්වල මෙම විෂය සඳහා ප්‍රවීණ ගුරුවරුන්ගේ හිඟයක් දක්නට ඇත (Arunatilake and Abayasekara, 2017, pp.16-17).

කාර්මික හා වෘත්තීය අධ්‍යාපන හා පුහුණු ක්ෂේත්‍රය

මූලික වශයෙන් විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය තුළ පවතින සම්පත් හිඟකම හේතුවෙන් විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රවේශය සඳහා සුදුසුකම් ලබන සිසුන්ගෙන් බහුතරයක් විශ්වවිද්‍යාලවලට ඇතුළුවීමට අපොහොසත් වන බැවින්, කාර්මික හා වෘත්තීය අධ්‍යාපන හා පුහුණු ක්ෂේත්‍රයෙන් අපේක්ෂා කරනුයේ ශ්‍රම වෙළඳපොළට ඇතුළු විය හැකි නවකයින් පුහුණු කිරීම සහ පවත්නා ශ්‍රම බලකායේ කුසලතා වර්ධනය කිරීමයි. කෙසේ වෙතත්, ශ්‍රී ලංකාවේ කාර්මික හා වෘත්තීය අධ්‍යාපනය හා පුහුණු ක්ෂේත්‍රය විවිධ දුර්වලතාවලින් පීඩා විඳින අතර, එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස, රටේ නිපුණතා ඉල්ලුම සපුරාලීම සම්බන්ධයෙන් මෙම අංශයේ කාර්යක්ෂමතාව අඩු මට්ටමක පවතී. වර්තමානයේ දී, කාර්මික හා වෘත්තීය අධ්‍යාපන හා පුහුණු ක්ෂේත්‍රය බෙහෙවින් බණ්ඩනය වී ඇති අතර, රාජ්‍ය හා රාජ්‍ය නොවන අධ්‍යාපන සැපයුම්කරුවන් විශාල සංඛ්‍යාවක් (2019 වසර අවසන් වන විට ලියාපදිංචි කාර්මික හා වෘත්තීය අධ්‍යාපන හා පුහුණු ආයතන 1,290ක් විය) සහ විවිධ පාලක ආයතන ගණනාවක් මෙන්ම ඔවුන්ගේ නියාමන මණ්ඩල හා ක්‍රියාපටිපාටි සහිතවීම නිසා ඒවා අතර සම්බන්ධීකරණය ද දුර්වල වේ. කාර්මික හා වෘත්තීය අධ්‍යාපන හා පුහුණු ක්ෂේත්‍රය තුළ කේන්ද්‍රීය සැලසුම් යාන්ත්‍රණයක් නොමැති බැවින්, පුහුණු වැඩසටහන් සැලසුම් කිරීම, ශිෂ්‍යයන් ඇතුළත් කර ගැනීම සහ තත්ත්ව ප්‍රමිති සහ ප්‍රතිතන ක්‍රම රටෙහි වර්ධන ප්‍රතිපත්ති හා ශ්‍රම වෙළඳපොළ අවශ්‍යතා සමග නොගැළපේ. වෘත්තීය අවශ්‍යතා මත පුහුණු ප්‍රමිතීන් නිර්ණය කිරීමේ අරමුණින් ජාතික වෘත්තීය සුදුසුකම් (NVQ) ක්‍රමය හඳුන්වා දී ඇතත්, බොහෝ පෞද්ගලික කාර්මික හා වෘත්තීය අධ්‍යාපන හා පුහුණු ආයතන ප්‍රතිතනය හෝ ලියාපදිංචි කර නොමැති බැවින් කාර්මික හා වෘත්තීය අධ්‍යාපන හා පුහුණු පද්ධතියේ තත්ත්ව සහතික කිරීමේ ක්‍රියාවලිය තවමත් සම්පූර්ණයෙන් ම ක්‍රියාත්මක නොවේ. මේ අතර, කාර්මික හා වෘත්තීය

අධ්‍යාපන හා පුහුණු අංශය ද සුදුසුකම් ලත්, විශේෂයෙන් කාර්මික පළපුරුද්ද සහිත, පුහුණු කාර්ය මණ්ඩල හිතයෙන් පීඩා විඳියි. එයට අමතරව, බොහෝ කාර්මික හා වෘත්තීය අධ්‍යාපන හා පුහුණු පාඨමාලා සැලසුම් කිරීමේ දී සහ පුහුණු වැඩසටහන් ලබා දීමේ දී සේව්‍යෝජකයන්ගේ සහභාගීත්වය අවම වන හෙයින් කාර්මික හා වෘත්තීය අධ්‍යාපනය හා පුහුණුවෙහි රැකියා සඳහා ඇති අදාළත්වය පහළ මට්ටමක පවතී. මේ අතර, තාක්ෂණික ක්ෂේත්‍රයේ රැකියා හා සම්බන්ධව පවතින වැරදි සමාජ දැක්ම මෙන්ම වෘත්තීය පුහුණුව ලබා ඇති පුද්ගලයින්ට ඇති රැකියා අවස්ථා පිළිබඳ දැනුමක් නොමැතිකම හේතුවෙන් කාර්මික හා වෘත්තීය අධ්‍යාපන හා පුහුණු ක්ෂේත්‍රය සඳහා සිසුන්ගේ ඉල්ලුම අඩු මට්ටමක පවතී. මෑතක දී, රජය විසින් අ.පො.ස.(සාමාන්‍ය පෙළ) විභාග කඩ ඉම අසමත් වූ තරුණ පිරිසට '13 වසරක සහතික කළ අධ්‍යාපන' ප්‍රතිපත්තිය තුළින් ජාතික තලයේ වෘත්තීය සුදුසුකම් ලැබෙන අධ්‍යාපනයක් ලැබීමට අවස්ථාව සලසා දීමට ප්‍රයත්න දරන ලදී. කෙසේ වෙතත්, විශේෂයෙන් ම කාර්මික හා වෘත්තීය අධ්‍යාපන හා පුහුණු ආයතන පද්ධතිය වඩාත් අවශ්‍ය වන ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවල සුදුසුකම් ලත් කාර්ය මණ්ඩල හිතකම නිසා මෙම වැඩසටහන තවමත් ප්‍රාථමික අවධියේ පසු වේ.

ඉදිරි දැක්ම

මෑත වසරවල දී ශ්‍රී ලංකාවේ ආර්ථික වර්ධනය ඉතා දුර්වල වී ඇත්තේ තාවකාලික වශයෙන් ගෝලීය සහ දේශීය වශයෙන් මතුවන බාධා හේතුවෙන් පමණක් නොව, ශ්‍රම වෙළඳපොළ ගැටලු වැනි ආර්ථිකයේ දිගින් දිගටම පවතින ව්‍යුහාත්මක බාධක නිසාවෙනි. මෙතෙක් පැවති රජයෙන් විසින් ක්‍රියාවට නංවන ලද අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්ති මගින් සිසුන්ට සමාන අධ්‍යාපන අවස්ථා ලබා දීම කෙරෙහි අවධානය යොමු කළ ද, වර්තමානයේ දී ගෝලීය වශයෙන් තරගකාරී වීමට හා එමගින් මැදි ආදායම් උගුලෙන් ගැලවීම සඳහා ශ්‍රී ලංකාව විසින් ආර්ථික සංවර්ධන අරමුණු සමග පෙළ ගැසුණු අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්ති සකස් කිරීම වෙත අවධානය යොමු කළ යුතු වේ. මේ සම්බන්ධයෙන් ගත් කළ, අධ්‍යාපන ක්‍රමය තුළින් විද්‍යා, තාක්ෂණවේද, ඉංජිනේරු සහ ගණිත යන ක්ෂේත්‍ර මෙන්ම ගෝලීය වෙළඳපොළ සමග සම්බන්ධතා ගොඩනැගීමේ දී අත්‍යවශ්‍ය ඉංග්‍රීසි සාක්ෂරතාවය වැඩි දියුණු කිරීම වෙත ද අවධානය යොමු කළ යුතු වේ. එබැවින්, ශ්‍රී ලංකාවට විද්‍යා, තාක්ෂණවේද, ඉංජිනේරු සහ ගණිත යන ක්ෂේත්‍රයන්හි සාක්ෂරතාවකින් හෙබි ශ්‍රම බලකායක් ගොඩනැගීම පිණිස අධ්‍යාපනයේ සියලු මට්ටම් සඳහා ඒකාබද්ධ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රතිසංස්කරණ අවශ්‍ය වේ.

සාමාන්‍ය අධ්‍යාපන මට්ටමේ දී, ආර්ථික සංවර්ධන අරමුණු සඳහා විෂයමාලාවල ඇති අදාළත්වය සහ අධ්‍යාපනය ලබාදීමේ ගුණාත්මකභාවය වැඩි දියුණු කිරීම කෙරෙහි අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්ති මගින් අවධානය යොමු කළ යුතුය. මේ

අතර, සියලුම පාසල්වල උසස් පෙළ මට්ටමේ විෂයධාරා පරාසය පුළුල් කළ යුතු අතර, විද්‍යා, තාක්ෂණවේද, ඉංජිනේරු හා ගණිත සහ ඉංග්‍රීසි විෂයයන් සඳහා සම්පත් හා පුහුණු කාර්ය මණ්ඩල පාසල් හරහා සමානව බෙදා හැරීම කළයුතු වේ. සැමට ප්‍රතිලාභ ලැබෙන ආර්ථික වර්ධනයක් අත්පත්කර ගැනීම සඳහා විද්‍යා, තාක්ෂණවේද, ඉංජිනේරු හා ගණිතය මෙන්ම ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපනය සඳහා සමාන ප්‍රවේශයක් ලබා දීම අත්‍යවශ්‍ය වේ. ජාතික පාසල් සහ පළාත් පාසල් සඳහා සම්පත් වෙන් කිරීම මූලික වශයෙන් සිදු කරනු ලබන්නේ, පිළිවෙළින්, මධ්‍යම රජය සහ පළාත් සභා හරහා වන අතර, එමගින් පාසල් අතර භෞතික සම්පත් බෙදාහැරීමේ දී හා ගුරුවරුන් අනුයුක්ත කිරීමේ දී අනිවාර්යයෙන්ම දැඩි විෂමතා හටගනී. එබැවින්, මධ්‍යගත දත්ත ගබඩාවක් හරහා සම්පත් හා ගුරු මණ්ඩල අවශ්‍යතා සහ පාසල් මට්ටමින් පවතින අඩුපාඩු නිරීක්ෂණය කළ යුතුය. තවද, සම්පත් බෙදා හැරීම හා ගුරුවරුන් අනුයුක්ත කිරීම, අවශ්‍යතා මත පදනම්ව, කේන්ද්‍රීය සැලසුම් යාන්ත්‍රණයක් තුළින් සිදු කළ යුතුය. විද්‍යා, තාක්ෂණවේද, ඉංජිනේරු සහ ගණිත යන ක්ෂේත්‍රවල ගුරුවරුන්ට අඩු පහසුකම් සහිත පාසල්වල වැඩ කිරීම වෙනුවෙන් දිරිගැන්වීමේ ක්‍රමවේදයක් හඳුන්වා දිය යුතුය. අඩු පහසුකම් සහිත පාසල්වල ඩීජ්ටල් තාක්ෂණික සම්පත් වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා පෞද්ගලික අංශය සමග හවුල්කාරීත්වයක් ගොඩනගා ගැනීම තුළින් ආර්ථිකය තුළ ඩීජ්ටල් බෙදීම අවම කිරීම පමණක් නොව, නිපුණ ගුරු කාර්ය මණ්ඩලය ප්‍රමාණවත් නොවන අවස්ථාවල දී දරුවන්ට වඩා හොඳ ඉගෙනුම් අත්දැකීම් ලබා දීමට මෙම තාක්ෂණයන් ඵලදායී ලෙස භාවිතා කළ හැකිය. ඩීජ්ටල් මාධ්‍ය ඔස්සේ අධ්‍යාපනය සඳහා ප්‍රවේශය වැඩි කිරීම සඳහා වෙනත් රටවල් මෙම ක්‍රමවේදය සාර්ථකව භාවිතා කර ඇත.

තෘතීයික අධ්‍යාපනය සඳහා අඩු සහභාගීත්වයක් ලැබීමට එක් හේතුවක් වන්නේ අධ්‍යාපනය සඳහා රජයේ වියදම් වැඩි කිරීම සඳහා ඇති මූල්‍ය අවකාශය සීමිත වීමයි. රාජ්‍ය අංශයට පමණක් ආර්ථිකයේ කුසලතා ඉල්ලුම සපුරාලිය නොහැකි නිසා, උසස් අධ්‍යාපනයට සහ කාර්මික හා වෘත්තීය අධ්‍යාපන හා පුහුණු ක්ෂේත්‍රයට ඇතුළත් වීමේ අනුපාතය ඉහළ නැංවීම පිණිස, ශක්තිමත් තත්ත්ව සහතික සහ ප්‍රතිතන යාන්ත්‍රණයක සහාය ඇතිව, තෘතීයික අධ්‍යාපනය ලබාදීම පිණිස පෞද්ගලික අංශයේ සහභාගීත්වය අත්‍යවශ්‍ය වේ. තවද රාජ්‍ය විශ්වවිද්‍යාලවලට ඇතුළත්වීමට නොහැකි වූ සිසුන්ට රාජ්‍ය නොවන උසස් අධ්‍යාපන ආයතන හරහා උසස් අධ්‍යාපන අවස්ථා ලබා ගැනීම පිණිස ඔවුන් දිරිමත් කිරීම සඳහා සහනදායී අධ්‍යාපන ණය ක්‍රමයක් ප්‍රවර්ධනය කළ යුතුය. විද්‍යාගාර

5 තෘතීයික අධ්‍යාපනයට සහාය වීම සඳහා බොහෝ රටවල් අධ්‍යාපන ණය ක්‍රම භාවිතා කරයි. නිදසුනක් වශයෙන්, 1989 වසරේ සිට ඕස්ට්‍රේලියාවේ විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනය නොමිලේ ලබා නොදුන් නමුත් සිසුන්ට මූල්‍යමය ආධාර සැපයීම සඳහා ශිෂ්‍ය ණය යෝජනා ක්‍රම ක්‍රියාත්මක විය. වර්තමානයේ දී, උසස් අධ්‍යාපන ණය වැඩසටහන (HELP) මගින් සිසුන්ට රැකියා කරන තෙක් ඔවුන්ගේ අධ්‍යාපන ණය ආපසු ගෙවීම් කල්දැම්මට ඉඩ ප්‍රස්ථාව ලබා දේ. බදු ගෙවීම් ක්‍රමය හරහා කාලයත් සමග ණය ආපසු ගෙවීම අනිවාර්ය වේ.

සහ උපකරණ වැනි සම්පත්වල මිල අධික හෙයින් විද්‍යා, තාක්ෂණවේදය, ඉංජිනේරු සහ ගණිත යන ක්ෂේත්‍රයන්හි සිසුවෙකු සඳහා අධ්‍යාපන/පුහුණු පිරිවැය සාමාන්‍යයෙන් ඉහළ මට්ටමක පවතින නමුත්, එක් ආයතනයක සිටින සීමිත සිසුන් /පුහුණුවන්නන් සංඛ්‍යාව නිසා සම්පත් සම්පූර්ණයෙන් ප්‍රයෝජනයට ගත නොහැකි වේ. එබැවින්, විශේෂයෙන් රාජ්‍ය පෞද්ගලික හවුල්කාරීත්වය තුළින්, පුහුණු ආයතන කිහිපයක් අතර සම්පත් හවුල් භාවිතා කිරීම, එක් සිසුවෙකුගේ පුහුණු පිරිවැය අඩු කිරීම සඳහා වඩාත් ඵලදායී ක්‍රමයක් වනු ඇත.

විශ්වවිද්‍යාලවලින් උපාධිය ලබා ගැනීමට ගතවන කාලය දිගුවීමට හේතුවන අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ ඇති බාධක විසඳීම තුළින් රැකියා වෙළඳපොළට ඇතුළුවීමේ දීර්ඝ ප්‍රමාදය සැලකිල්ලට ගෙන උසස් අධ්‍යාපනය හැඳුරීමට යොමු නොවන බොහෝ සිසුන් තෘතීයික අධ්‍යාපන වැඩසටහන් සඳහා ඇතුළු කරගැනීමට දිරිගැන්වෙනු ඇත. පාසලෙන් රැකියාවට කෙටි කලක් තුළ දී සංක්‍රමණය වීම මගින් ශ්‍රම වෙළඳපොළට අලුතින් පිවිසෙන පිරිස තරුණ විශේෂී ම රැකියා ආරම්භ කරන බවට සහතික කෙරේ. පොදුවේ ගත් කළ, උගත් තරුණ පිරිස වඩාත් නව්‍යකරණයෙන් යුත්, වෙනස්වීම් සඳහා විවෘත හා වඩා ඉහළ අවදානම් දරන පිරිසක් වන අතර, මෙම ගුණාංග නව්‍යකරණය ප්‍රමුඛ සංවර්ධනය සඳහා අවශ්‍ය ශ්‍රම බලකායේ අත්‍යවශ්‍ය ගුණාංග වේ. විභාග ප්‍රතිඵල සහ සිසුන් ඇතුළත් කර ගැනීමේ පරිපාලනමය අකාර්යක්ෂමතාව අඩු කිරීම, ශිෂ්‍ය හා කාර්ය මණ්ඩල සංගම් ක්‍රියාකාරකම් හේතුවෙන් විශ්ව විද්‍යාල පද්ධතියට සිදුවන බාධා වැළැක්වීම සහ හැකි නම් පාසල් අධ්‍යාපනය ලබන වසර ප්‍රමාණය අඩු කිරීම මගින් ශ්‍රී ලාංකික උපාධිධාරීන්ගේ සාමාන්‍ය වයස සැලකිය යුතු ලෙස අඩු කළ හැකිය. මෙයට අමතරව, අධ්‍යාපනය සඳහා දීර්ඝ කාලයක් ගත කිරීමට අකමැති සිසුන් සඳහා සාමාන්‍ය උපාධි පාඨමාලා වැඩසටහන් තුළ ඩිප්ලෝමා පාඨමාලා වැනි කෙටි කාලීන විකල්ප ද ජනප්‍රිය කළ යුතුය. සම මට්ටමේ අධ්‍යාපනයක් ලබා ගැනීම සඳහා විවිධ ක්‍රමවේද හඳුන්වා දීම, රැකියා හා අධ්‍යාපනය අතර මෙන්ම අධ්‍යාපන වැඩසටහන් අතර සංක්‍රාන්තිවලට ඉඩ සැලසීම සඳහා අධ්‍යාපන ක්‍රමය තුළ නම්‍යශීලී බවක් ඇති කිරීම සහ ජීවිත කාලය පුරාම ඉගෙනීම ප්‍රවර්ධනය කිරීම මගින් තෘතීයික අධ්‍යාපනය සඳහා ශිෂ්‍ය සහභාගීත්වය තවදුරටත් ඉහළ නැංවිය හැකිය.

ශිෂ්‍ය හා ඉගැන්වීම් කාර්ය මණ්ඩලය හුවමාරු කර ගැනීම සහ සහයෝගීතා පදනමින් පර්යේෂණ කටයුතු සිදු කිරීම සඳහා රාජ්‍ය හා රාජ්‍ය නොවන අංශවල උසස් අධ්‍යාපන ආයතන පිළිගත් විදේශීය උසස් අධ්‍යාපන හා පර්යේෂණ ආයතන සමඟ හවුල්කාරීත්ව ගොඩනගා ගත යුතුය. තවද, වෙළඳපොළ ඉල්ලුමට අනුකූලව පර්යේෂණ කටයුතුවල

නිරතවීමට සහ පර්යේෂණ සොයාගැනීම් බෙදාහැරීම සහ වාණිජකරණය සඳහා දේශීය හා විදේශීය සමාගම් සමඟ සම්බන්ධතා ගොඩනැගීම අත්‍යවශ්‍ය වේ. පර්යේෂණ ප්‍රකාශන පමණක් නොව, පර්යේෂණ කටයුතුවල වාණිජකරණය සහ ප්‍රතිපත්තිමය වටිනාකම මත පදනම්ව මනිනු ලබන පර්යේෂණ කටයුතුවල බලපෑම ද සැලකිල්ලට ගනිමින් විශ්ව විද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාව සහ විශ්වවිද්‍යාලවල පර්යේෂණ ප්‍රතිපාදන ප්‍රදාන කමිටු විසින් පර්යේෂණ ප්‍රතිපාදන වෙන් කළ යුතුය.

උපාධිධාරීන්ගේ විචාරාත්මක චින්තනය, සංජානන සහ රැකියාවකින් රැකියාවකට හුවමාරු කළහැකි කුසලතා (Cognitive and transferable skills) වර්ධනය කිරීමේ අරමුණින් උසස් අධ්‍යාපන ආයතන විසින් තවත් අන්තර්ක්ෂේත්‍ර උපාධි වැඩසටහන් ඉදිරිපත් කළ යුතුය. මේ සම්බන්ධයෙන්, විද්‍යා, තාක්ෂණවේදය, ඉංජිනේරු සහ ගණිත යන ක්ෂේත්‍ර නොවන උපාධි පාඨමාලා සඳහා ගණිතය, සංඛ්‍යාතය සහ තොරතුරු සහ සන්නිවේදන තාක්ෂණ වැනි විෂය ධාරාවන් ඇතුළත් කිරීමෙන් එම උපාධිධාරීන්ගේ සේවා නියුක්තිය ඉහළ නැංවෙනු ඇත. කලාව සමඟ ඒකාබද්ධ වීමෙන් නිර්මාණාත්මක ආකාරයකින් විද්‍යාව, තාක්ෂණවේද, ඉංජිනේරු සහ ගණිත යන විෂයයන්ගෙන් සමන්විත අධ්‍යාපනයක් සඳහා සිසුන්ට ඉඩප්‍රස්ථා ලබා දීමේ අරමුණ ඇතිව වර්තමානයේ දී රජය විසින් සාමාන්‍ය හා උසස් අධ්‍යාපන අංශ සඳහා විද්‍යා, තාක්ෂණවේද, ඉංජිනේරු, ගණිත සහ කලා විෂයයන්ගෙන් සමන්විත අධ්‍යාපනයක් ප්‍රවර්ධනය කිරීමට ප්‍රතිපත්තිමය තීරණයක් ගෙන ඇත. කලා උපාධිධාරීන්ගේ සේවා නියුක්තිය ඉහළ නැංවීම ද මෙම ප්‍රතිපත්තිය මගින් අරමුණු කෙරේ.

උසස් අධ්‍යාපන හා කාර්මික හා වෘත්තීය අධ්‍යාපන හා පුහුණු අංශ ශක්තිමත් කිරීම සඳහා දැනුම හා නිපුණතා සංවර්ධන උපාය මාර්ග වරින් වර සමාලෝචනය කිරීම පිණිස විවිධ පාර්ශ්වකරුවන් අතර ඵලදායී සම්බන්ධීකරණයන්, තත්ත්ව සහතික කිරීම හා ප්‍රතීතන ක්‍රමවේදය ශක්තිමත් කිරීම සහ එය රාජ්‍ය හා රාජ්‍ය නොවන යන දෙඅංශයේ ම උසස් අධ්‍යාපන සහ කාර්මික හා වෘත්තීය අධ්‍යාපන හා පුහුණු ආයතනයන් සඳහා පොදුවේ ක්‍රියාත්මක කිරීමත්, ඉල්ලුම මත පදනම් වූ අධ්‍යාපන පුහුණු වැඩසටහන් සැලසුම් කිරීම සඳහා සේවා යෝජකයින්ගේ ක්‍රියාකාරී මැදිහත්වීමත්, ශ්‍රම වෙළඳපොළ තොරතුරු පද්ධතියක් ගොඩනැගීමත් අත්‍යවශ්‍ය වේ. කර්මාන්ත ක්ෂේත්‍රයේ විශේෂඥයින්ගේ මග පෙන්වීම යටතේ පෞද්ගලික අංශයේ කෙටිකාලීනව නිවු පුහුණුවක් ලබා දෙන ව්‍යාපෘතිවල වැඩ කිරීමට සිසුන් දිරිමත් කිරීම සිසුන්ට වැඩ කිරීමට පළපුරුද්ද ලබා ගැනීම සඳහා ඵලදායී ක්‍රමවේදයක් විය හැකිය. මේ අතර, සේවා යෝජකයන් අතර සමීක්ෂණ මෙන්ම විශ්වවිද්‍යාල සහ කාර්මික හා වෘත්තීය අධ්‍යාපන හා පුහුණු උපාධිධාරීන්

පිළිබඳ පසු විපරම් අධ්‍යයනයන් මගින් ශ්‍රම වෙළඳපොළ වෙනස්වීම් නිරන්තරයෙන් තක්සේරු කිරීමට සහ ශ්‍රම වෙළඳපොළ අවශ්‍යතා සඳහා අධ්‍යාපන හා පුහුණු වැඩසටහන්වල අදාළත්වය සහතික කිරීම සිදු කරනු ඇත.

ආර්ථිකයේ විවිධ අංශයන් පුරා තාක්ෂණික විප්ලවය ඇති කිරීම සහ මානව සම්පත් ඵලදායිතාවය ඉහළ නැංවීම තුළින් ශක්තිමත් වර්ධනයක් අත්කර ගැනීමට රජය අපේක්ෂා කරයි. රජයේ අපේක්ෂිත වර්ධන ඉලක්ක සපුරා ගැනීමට සහ ගෝලීය වෙළඳපොළ තුළ රටේ තරගකාරීත්වය ඉහළ නැංවීමට විද්‍යා, තාක්ෂණවේද, ඉංජිනේරු සහ ගණිත යන ක්ෂේත්‍ර තුළ කුසලතා හා මනා දැනුමක් ඇති, විවේචනාත්මක හා නිර්මාණාත්මක චින්තනයෙන් නිපුණ

සහ ගෝලීය භාෂාමය කුසලතා දක්වන ආර්ථික වර්ධනයට සහාය දක්වන ශ්‍රම බලකායක් ගොඩනැගීම සඳහා අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්ති ප්‍රතිසංස්කරණ ඉතා වැදගත් වේ.

මූලාශ්‍ර:

1. Arunatilake, N. and Abayasekara, A., (2017) Are there Good Quality Teachers for All Classrooms in Sri Lanka? Human Resources Development Series No. 07, Colombo: Institute of Policy Studies.
2. Eichengreen, B., Park, D. and Shin, K. (2013) Growth Slowdowns Redux: New Evidence on the Middle-Income Trap. Working Paper No. 18673, Cambridge, MA: National Bureau of Economic Research
3. Gill, I.S and Kharas, H. (2015) The middle income trap turns ten Policy Research Working Paper No.7403 Washington, DC 20433: World Bank.